

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/201192,Jerzmanowice-IPN-ufundowal-tablice-pamieci-chor-Stanislawa-Ku-cmierza-uczestnika-.html>
04.03.2026, 04:42

[Następny](#)

[Powrót](#)

Jerzmanowice. IPN ufundował tablicę pamięci chor. Stanisława Kućmierz, uczestnika bitwy o Monte Cassino

12 maja 2024 r. w Jerzmanowicach (pow. krakowski) odbyła się uroczystość odsłonięcia tablicy poświęconej chor. Stanisławowi Kućmierzowi, żołnierzowi 2. Korpusu Polskiego. Upamiętnienie powstało z inicjatywy mieszkańców i władz gminy Jerzmanowice-Przeginia. Zostało sfinansowane przez Oddział IPN w Krakowie.

12.05.2024

Uroczystość rozpoczęła się od mszy świętej w kościele św. Bartłomieja Apostoła. Następnie zebrani przeszli przed budynek pobliskiego zespołu szkół, gdzie odsłonięto tablicę. W swoim wystąpieniu dyrektor krakowskiego oddziału IPN dr hab. Filip Musiał zwrócił uwagę na to, że dzięki postaci chor. Kućmierz, w Jerzmanowicach spotyka się historia lokalna, ogólnopolska i światowa. Historia, która mówi do nas ponad pokoleniami i uczy patriotyzmu. Dr. Musiałowi towarzyszył naczelnik Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa dr Maciej Korkuć.

chor. Stanisław Kućmierz. Fot. Archiwum rodzinne

Stanisław Kućmierz. Fot. Archiwum rodzinne

Stanisław Kućmierz. Fot. Archiwum rodzinne

Stanisław Kućmierz

Urodził się 1 maja 1912 r. w Sułoszowej koło Krakowa. Był synem Franciszka i Anny z domu Frosik. W rodzinnej miejscowości ukończył siedem klas szkoły powszechnej. W wieku 16 lat zaczął wspierać rodziców w pracy w gospodarstwie. W latach 1934-1935 odbywał służbę wojskową w chorzowskim 75. pułku piechoty. Zakończył ją w stopniu kaprała. W 1936 r. poślubił Władysławę

Muzyk i osiadł w podkrakowskich Jerzmanowicach, gdzie wspólnie z żoną prowadził gospodarstwo.

W 1939 r. został zmobilizowany i w szeregach macierzystego pułku wziął udział w wojnie obronnej, walcząc na Górnym Śląsku i w Małopolsce. Z jednostką trafił na wschód. Ranny pod Tarnopolem, 17 września 1939 r. został wzięty do sowieckiej niewoli. Osadzono go w obozie w Krzywym Rogu, skąd w czerwcu 1940 r. trafił do łagrów Siewżeldorłagu (Komi ASRR), a potem do obozu w Juży.

Doczekał traktatu Sikorski-Majski. Został zwolniony i we wrześniu 1941 r. dotarł do Tatiszczewa, do tworzącej się tam armii gen. Władysława Andersa. Początkowo służył w 15. Pułku Piechoty „Wilków”, z którego w listopadzie 1942 r. został przeniesiony do 7. Pułku Artylerii Przeciwpancernej, gdzie pełnił funkcję sanitariusza. Przeszedł cały szlak bojowy 2. Korpusu Polskiego we Włoszech, biorąc udział w walkach o Monte Cassino, Loreto, Ankonę i Bolonię. W opinii przełożonych był pracowitym i dobrym sanitariuszem.

Pewnego razu podczas działań bojowych na froncie włoskim Stanisław Kućmierz wraz z towarzyszami schronił się przed niemieckim nalotem w opuszczonych budynkach. Jak opowiadał, we śnie zobaczył Matkę Boską Fatimską, która kazała mu uciekać razem z kolegami. Obudził ich i wszyscy ewakuowali się w inne miejsce. Tymczasem ich wcześniejsza kwatera niedługo potem została zrównana z ziemią wskutek niemieckiego bombardowania.

W latach 1945-1946 przebywał na terenie Włoch, potem w Wielkiej Brytanii, służąc m.in. w Polskim Korpusie Przysposobienia i Rozmieszczenia. W 1946 r. ukończył kilkumiesięczny kurs felczerów-higienistów. 12 lutego 1947 r. dowódca 7. Pułku Artylerii Przeciwpancernej ppłk Antoni Dołęga-Cieszkowski awansował Stanisława Kućmierza na stopień chorążego.

Z wojennej tułaczki wrócił do rodziny w maju 1947 r. Zajął się prowadzeniem gospodarstwa. Równolegle służył pomocą mieszkańcom Jerzmanowic i okolicznych wsi, wykorzystując wiedzę medyczną i doświadczenie zdobyte podczas służby wojskowej w 2. Korpusie Polskim. W maju 1950 r. wybudował w Jerzmanowicach – jako wotum za cudowne ocalenie życia podczas walk na Półwyspie Apenińskim – kapliczkę ku czci Matki Boskiej Fatimskiej. Stoi ona do dziś.

Stanisław Kućmierz został uhonorowany wieloma odznaczeniami, m.in. Medalem Wojska, Krzyżem Pamiątkowym Monte Cassino, Krzyżem Czynu Bojowego Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, włoską Gwiazdą Italii i brytyjskim Medalem Wojny. Zmarł 3 grudnia 1991 r. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Jerzmanowicach.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)